

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená X.
státní příslušnost Ukrajina
bytem X.
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2021, č. j. OAM-35/ZA-ZA11-VL11-2021

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2021, č. j. OAM-35/ZA-ZA11-VL11-2021, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), kterým bylo rozhodnuto tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), se žalobcům neuděluje.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že v řízení bylo prokázáno, že na Ukrajině probíhá dlouhodobý vnitrostátní ozbrojený konflikt, který v posledních měsících ještě zesílil, poukázala na vojenskou konfrontaci Ukrajiny s Ruskou federací v Azovském moři a zdůraznila růst napětí mezi Ukrajinou a Ruskou federací, jsou hlášeny každodenní přestřelky a mrtví jsou též mezi civilisty. Zejména špatná je situace na východě země, kde se rebelové dopouštějí mučení, poprav, únosů. Žalobkyni by měla být udělena minimálně doplňková ochrana.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti, které žalobkyně tvrdila, a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci a má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

4. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Žalobu shledal důvodnou.
5. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu *„[d]oplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště“.*
6. Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu *„[z]a vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního*

ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky“.

7. Podle § 2 odst. 7 „[p]ronásledováním nebo vážnou újmu není, pokud se obava cizince z pronásledování nebo vážné újmy vztahuje pouze na část území státu, jehož státní občanství má, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu jeho posledního trvalého bydliště a může-li cizinec bezpečně a oprávněně odcestovat do jiné části státu, do ní vstoupit a v ní se usadit, a pokud s přihlédnutím k situaci v této části státu a k jeho osobní situaci v této části státu a) nemá odůvodněný strach z pronásledování ani nejsou dány důvodné obavy, že by mu zde hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, nebo b) má přístup k účinné ochraně před pronásledováním nebo vážnou újmu“.
8. Žalovaný ve svém rozhodnutí při hodnocení, zda jsou dány podmínky pro udělení doplňkové ochrany, vycházel ze zpráv o zemi původu z období roku 2020, nejaktuálnější zpráva byla ze dne 22. 2. 2021. Na základě těchto zpráv uzavřel, že v zemi původu žadatelky neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by ve vztahu k žadatelce bylo možno pokládat za vážnou újmu. Žalobkyně před odjezdem z vlasti žila v obci X. ve X. oblasti na jihozápadě Ukrajiny, tato oblast je plně pod kontrolou ukrajinské vlády, bezpečnostní situace v této části země je dlouhodobě stabilní a nedochází v ní k ozbrojeným střetům.
9. Soud v souladu s čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice a judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky ze dne 10. 8. 2017, č. j. 1 Azs 194/2017-30, nebo dne 15. 1. 2016, č. j. 5 Azs 20/2015-35) zohlednil při přezkumu napadeného rozhodnutí okolnosti, které nastaly po vydání napadeného rozhodnutí. Soud zohlednil, že od 24. 2. 2022 na velké části území Ukrajiny po invazi Ruské federace vypukl mezinárodní ozbrojený konflikt. Přestože žalobkyně na tuto skutečnost nepoukázala, městský soud k ní přihlédl z vlastní iniciativy. Přihlédl přitom k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Azs 288/2020-27, bod 22, v němž Nejvyšší správní soud připustil, že mohou nastat určité zcela specifické situace, za nichž by byly soudy ve správním soudnictví povinny přihlédnout i k okolnostem nenamítaným žadatelem o mezinárodní ochranu, a to např. vypuknutí válečného konfliktu na celém území země původu žadatele o mezinárodní ochranu.
10. Soud má zároveň za to, že válečný konflikt na Ukrajině je skutečností obecně známou, kterou není třeba dokazovat při jednání.
11. Soud shledal, že závěry žalovaného ohledně bezpečnostní situace na Ukrajině ve vztahu k možnosti vážné újmy nyní s ohledem na aktuální situaci neobstojí a skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, bude vyžadovat rozsáhlé doplnění (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.). Soud tak napadené rozhodnutí žalovaného bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný se zaměřil zejména na posouzení důvodů pro udělení doplňkové ochrany, zda jsou dány důvodné obavy, že žalobkyni hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy z důvodu vážného ohrožení života civilisty nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v případě návratu do místa pobytu žalobkyně (tj. obec X. ve X. oblasti). Žalovaný posoudil, zda míra svévolného násilí, kterou se vyznačuje ozbrojený konflikt na Ukrajině, dosahuje natolik vysoké úrovně, že existují závažné důvody domnívat se, že by žalobkyně (civilista) v případě návratu do města obce X. ve X. oblasti byla

vystavena z pouhého důvodu své přítomnosti na území skutečnému nebezpečí vážné újmy. Žalovaný přitom zohlední různé skutečnosti, zejména intenzitu ozbrojených střetů, stupeň organizace proti sobě stojících ozbrojených sil a délku trvání konfliktu, územní rozsah situace svévolného násilí, skutečné místo pobytu žalobkyně v případě jejího navrácení do země původu, úmyslné napadání civilistů válčícími stranami (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 10. 6. 2021, ve věci *CF, DN*, C-901/19, bod 43), a také poměr obětí v dotčené oblasti a celkovým počtem jednotlivců, např. podle informací Vysokého komisaře OSN pro lidská práva o civilních obětech na Ukrajině, dostupné z: <https://ukraine.un.org/en/resources/publications> (rozsudek SDEU ve věci *CF, DN*, body 31-37). Shledá-li žalovaný, že žalobkyni v obci X. hrozí vážná újma, posoudí v souladu s rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 2011, č. j. 6 Azs 22/2011-108, ze dne 28. 7. 2009, č. j. 5 Azs 40/2009-74 a ze dne 24. 1. 2008, č. j. 4 Azs 99/2007-93 možnost využití alternativy vnitřního přesídlení v rámci Ukrajiny.

13. Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je správní orgán vázán (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).
14. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobkyní v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu) a náhradu hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 6 800 Kč a 21% DPH ve výši 1 428 Kč, tedy celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 16. září 2022

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.